Prima instanţă: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător: Natalia Berbec
Dosarul nr. 2rc-342/23
(2-23129596-02-2rc-17102023)

D E C I Z I E

07 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul: Ana Panov
Judecătorii: Angela Braga și Viorica Mihaila

examinând recursul declarat de către IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii”, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 septembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii” împotriva SRL „Molpan Product” cu privire la încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t :

La data de 08 septembrie 2023, IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii”, în persoana directorului executiv Maxim Popov, a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Molpan Product” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Prin acțiunea depusă, reclamantul a solicitat încasarea de la SRL „Molpan Product” a datoriei în sumă de 769 734,75 lei, a penalității în sumă de 81 675 lei și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile precum și a

mijloacelor băneşti aflate la conturile bancare ale pârâtului în limita datoriei de bază în sumă de 769 734, 14 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 septembrie 2023, a fost respinsă cererea reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

La data de 10 octombrie 2023, IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii" a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 septembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond privind admiterea cererii de asigurare a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea recurată, iar instanța de fond la emiterea încheierii nu a luat în considerație argumentele reclamantului cu privire la necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și riscul imposibilității executării eventualei hotărâri în favoarea sa.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la data de 10 septembrie 2023, iar recursul a fost depus la 10 octombrie 2023. Având în vedere că la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma recepționarea de către recurent a încheierii contestate, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

Conform art. 181 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură civilă, încheierile de asigurare a acţiunii pot fi atacate cu recurs. Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Analizând temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul judiciar consideră recursul drept întemeiat şi care urmează a fi admis, iar încheierea urmează a fi casată cu soluționarea problemei respective prin decizie în fond, prin care cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi admisă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Potrivit art. 427 lit. c) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

În baza art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art.175 alin.(1), (2) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Întrucât asigurarea acțiunii civile constă din limitări, interdicții sau obligații dispuse în mod operativ de către judecător sau instanță măsurile de asigurare a acțiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenție ținând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acțiunii trebuie să fie invocat și justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

În sensul normelor legale citate, Colegiul judiciar reține că măsurile de asigurare constituie măsuri procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu pînă la finisarea cauzei în instanța de judecată.

În speță, Colegiul reține că prima instanță a respins solicitarea cu privire la asigurarea acțiunii, invocând că reclamantul s-a limitat numai la cerinţa privind

asigurarea acţiunii, nefiind invocate argumente pertinente care ar permite aplicarea măsurilor de asigurare.

Instanța de recurs reține că, la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare, instanţele vor verifica: raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntîmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, instanța de fond nu a verificat momentele invocate supra în raport cu temeinicia cererii depuse de recurentul/reclamant cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare acțiunii.

Ținând cont că măsura de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor pârâtului cu privire la anumite bunuri, fiind reglementată tocmai în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului (pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a cererii), instanța de recurs consideră întemeiate cerințele reclamantului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece pericolul de înstrăinare a bunurilor pârâtului în vederea eschivării de la o iminentă urmărire a bunurilor de către reclamant rezultă din împrejurările obiective descrise supra.

Astfel, din cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate la acțiune se constată că, reclamantul IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii” a inițiat un litigiu, care are drept obiect încasarea din contul SRL ”Molpan Product” a datoriei în sumă de 769 734 lei și a penalității în baza contractului de vânzare-cumpărare a tehnicii agricole nr. 7541 din 19 aprilie 2022.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că greșit prima instanță a respins cererea înaintată de IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, invocând că reclamantul nu a motivat în niciun fel necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Or, prin corelarea obiectului acțiunii, cu o eventuală hotărâre judecătorească de admitere a pretențiilor reclamantului, aceasta nu va fi posibilă de executat.

Respectiv, cu referire la cerința reclamantului privind asigurarea în limita valorii acțiunii, Colegiul civil apreciază această cerință ca fiind întemeiată, din care considerent, admițând recursul, va emite o nouă decizie, de admitere a cerinței reclamantului privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin pârâtului SRL ”Molpan Product”, în limita valorii acțiunii de 769 734,75 lei.

Astfel, prin prisma normelor menționate supra, în raport cu obiectul acțiunii, instanța de recurs consideră că este întemeiată solicitarea recurentului cu privire la asigurarea acțiunii întru atingerea scopului final al actului judecătoresc, și anume posibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

La caz, se reține ca fiind întemeiate argumentele invocate în recurs cu privire la eschivarea intimatului de la achitarea datoriei, fapt, ce denotă reaua-credință a acestuia și justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, ținând cont că există riscul imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării bunurilor pârâtului, riscul intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului, Colegiul Civil consideră ca fiind întemeiată cerința reclamantului IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Contextul acestor circumstanțe, conving instanța de recurs asupra oportunității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii în limita valorii acesteia, or măsurile de asigurare a acțiunii în esența lor sunt acțiuni de control asupra utilizării bunurilor și preîntâmpină acțiunile cu rea-credință de înstrăinarea, degradarea sau diminuarea valorii acestora, tocmai pentru a face posibilă executarea efectivă și fără careva obstacole a unei hotărâri judecătorești adoptată în favoarea unei părți.

Colegiul civil reiterează că, aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu constituie o ingerință inadmisibilă în dreptul de proprietate a recurentului garantat de art. 1 Protocolul nr.1 adițional al CEDO, deoarece asigurarea acțiunii este o măsură dispusă în scopul înlăturării deficiențelor care pot apărea la punerea în executarea a unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile unei părți, așa cum art. 6 CEDO garantează persoanelor, inclusiv dreptul la executarea hotărârii judecătorești.

O altă circumstanță în acest sens care necesită a fi menționată este că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să fie analizată prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor și dreptul fundamental de proprietate privată a persoanei.

Relevant este și faptul că aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a acțiunii, constituie o ingerință a autorităților statului în dreptul la respectarea bunurilor persoanei, iar ca această ingerință să fie una justificată trebuie să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, proporțională dreptului încălcat și să urmărească un scop legitim.

Analizând circumstanțele invocate întru motivarea aplicării sechestrului pe bunurile recurentului, se reține că ingerința este prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și care urmărește un scop legitim, cel de a asigura executarea ulterioară a hotărârii judecătorești.

Drept urmare, apreciind proporționalitatea între dreptul încălcat și scopurile urmărite de reclamant, Completul de judecată consideră aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, ca fiind legală și întemeiată.

Reieșind din cele menționate, Colegiul judiciar a stabilit că, argumentele expuse în recursul declarat de IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii” sunt întemeiate și fondate, din care motiv instanța de recurs consideră necesar a le admite, a casa integral încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 septembrie 2023, soluționând prin decizie problema în fond cu admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile, precum şi pe mijloacele financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului SRL ”Molpan Product”, în limita valorii datoriei revendicate în mărime de 769 734,75 lei.

În conformitate cu prevederile art.art. 174-175, art. 426, 427 lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de IP „Agenția pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii”.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 septembrie 2023, soluționând prin decizie problema în fond, cu admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii prin care:

Se aplică sechestru pe bunurile mobile şi imobile, precum şi pe mijloacele financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului SRL ”Molpan Product”, c/f *****, în limita valorii acțiunii de 769 734,75 lei (șapte sute șaizeci și nouă mii șapte sute treizeci și patru lei, 75 bani).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecător: Ana Panov

Judecătorii: Angela Braga

Viorica Mihaila